

*“En God zag dat het
licht goed was”*

(Genesis 1, 4)

God

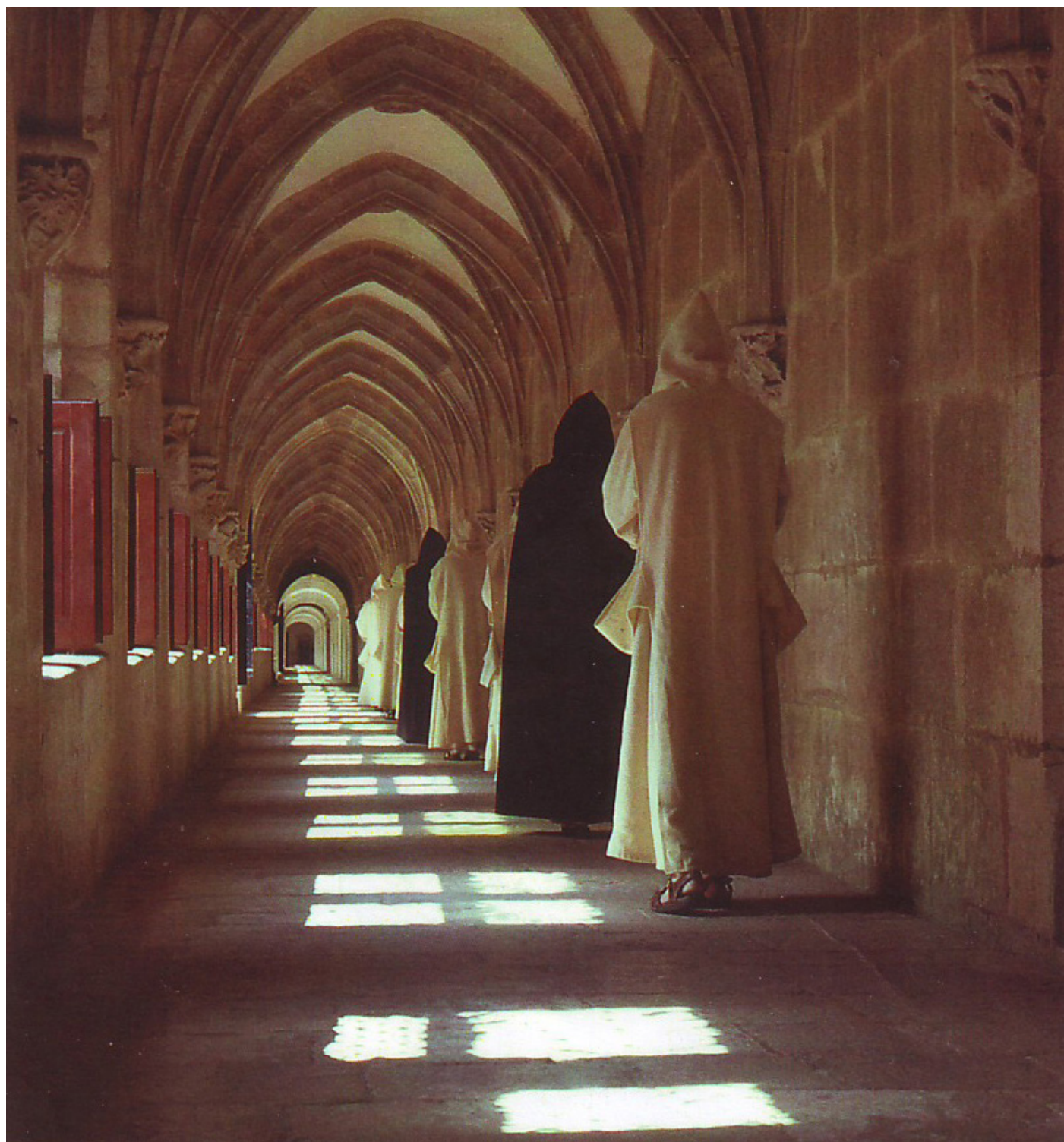
U ziet mij
U ziet mij aan
U ziet naar mij om

Moge ik U zien
moge ik U aanzien
moge ik naar U omzien

om elkaar te zien
van aangezicht
tot aangezicht

DE OGEN VAN GOD

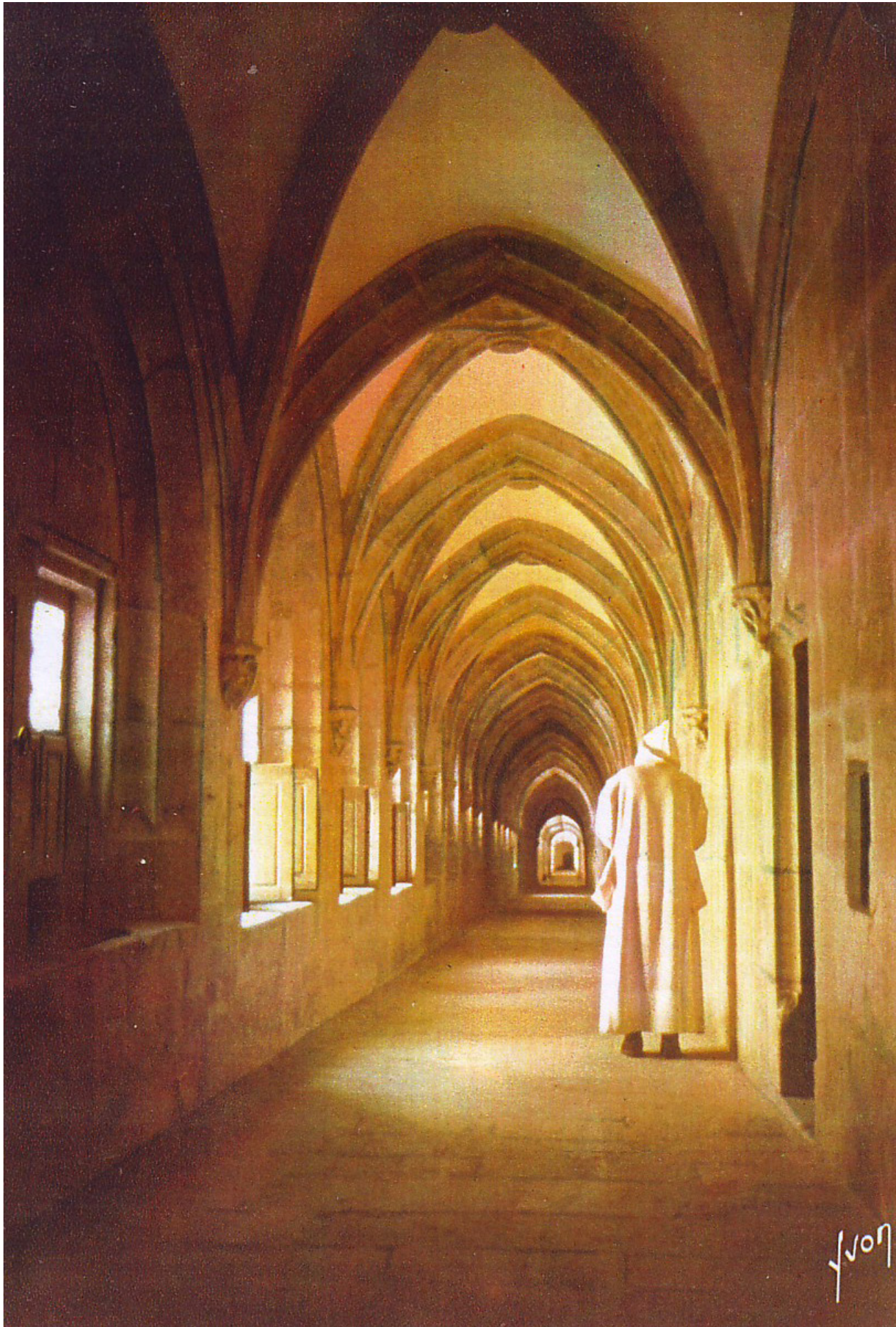

De ogen van God

Om God te zien
is het voldoende
je op de schepping
te richten
en dan te kijken
met de ogen
van God

En als je dan
mensen aankijkt
zie je God
en zie je
hoe God
naar mensen
kijkt

Als je
beschouwend
een ander
aanschouwt
zie je
hoe God
je ziet

*'quia respexit humilitatem
ancillae suae'*

(Magnificat v. 3)

Respect

Hij was me juist voorbijgegaan -
even had hij me aangezien.
Zijn ogen waren lachend lief,
toen hij mij, het dienstmeisje, zag.
En dan gebeurde het, hij keerde zich
langzaam en keek naar mij om.

Ik sloeg mijn ogen neer
toen zijn ogen op mij rustten.
O, dat hij dat nooit meer doet
want dan ben ik verloren.
Hij heeft naar mij omgekeken,
God heeft naar mij omgezien.

‘Gij zijt voor mij en Gij zijt achter mij’
(psalm 139)

Achteruit

God

soms voel ik U
achter mij
met uw kracht
in mijn rug

en

soms voel ik U
voor mij
met uw zachtheid
in mijn gezicht

want

als U voor mij loopt
loopt U achteruit
om te zien
of ik U volg

Positief zijn is
licht uitstralen:
be-lichten van de
werkelijkheid -
in het licht zetten.

Of je ergens iets
positiefs meemaakt,
ontvangt of ziet,
hangt eigenlijk
van jezelf af.

Het is met liefde
kijken naar mensen,
het leuke en mooie,
het verrassende willen
ontdekken en zien.

Altijd en overal
is dat in meerdere
of mindere mate
te bespeuren of
op te roepen

zonder je ogen
te sluiten voor wat
negatief is, zonder
dit te ontkennen of
te verdoezelen.

Het is het zien zonder
vooroordelen tegengevoelen
waardoor een ander
de kans krijgt het beste
van zichzelf te laten zien.

Zelf kun je het
positieve scheppen,
in beweging zetten en
anderen verlokken tot
leven in het licht.

Dan laat je niet
langer positiviteit
afhangen van anderen
of van omstandigheden
buiten je zelf.

Licht ontvangen en geven
hangt af van de groei
in liefde - als straling
van het innerlijke lichten
van God in jou.

Dit vraagt echter oefening
in het waarnemen én de wil
om liefdevol ontvankelijk
te zijn voor ieder ander.
Dit is een levenslange strijd

tegen jezelf, zodat het
duister niet in je toeslaat,
want dan wordt het lichten
van een ander in je
eigen ogen gedoofd.

Daarom bid ik God
om de genade van het licht:
God, omstraal mijn wezen
opdat ik licht moge zijn
in uw licht ...

Be-zinnen

Goddelijk licht

Wat zou er gebeuren
als er geen licht meer was?
Mensen zouden ophouden te kijken
en geleidelijk hun ogen verliezen.

Wat zou er gebeuren
als mensen zouden weten
dat er geen God bestaat?
Zij zouden ophouden te geloven.

Maar het licht blijft,
het is eeuwig.
En God blijft want
God is eeuwig.

En daarom zullen altijd
mensen turen in de verte
en indalen in de diepte
op zoek naar (de verborgen) God.

Mensen vinden het normaal
dat het licht er is en
licht kunnen zien.
Waarom God niet

waarvan zij de glans
en de liefdesstraling
kunnen waarnemen
dag na dag?

Omdat zij niet weten
dat het goddelijk licht
God zelf is die hen
het levenslicht geeft.

Je kunt aan iemands kijken
zien of hij naar buiten
of naar binnen kijkt -
naar binnen in de dingen
naar binnen in mensen
naar binnen in het zijn.
En je kunt het horen.

De ogen van wie ziet
met het innerlijke oog,
staan anders bewegen anders
worden anders bewogen
zien vooruit achteruit
hoog en laag en in
de diepte: zij zien.

Het is niet zo dat zij,
die de innerlijke werkelijkheid
zien, de uiterlijke werkelijkheid
niet zien - en zij
die de innerlijke werkelijkheid
niet zien, de uiterlijke
werkelijkheid wel zien.

Zij die de innerlijke werkelijkheid
zien, zien ook de uiterlijke
werkelijkheid, maar zij
die de innerlijke
werkelijkheid niet zien,
zien ook de uiterlijke
werkelijkheid niet.

Wie de ziel niet ziet,
ziet het lichaam niet:
want het lichaam is
de weerspiegeling en de
uitstraling van de ziel.
Er is geen liefde voor het lichaam
zonder liefde voor de ziel.

Wie de innerlijke persoonlijkheid
van een vogel niet ziet,
de levende bloedstroom
niet voelt van een boom
en de heilige geest in een mens,
zal boom noch dier noch mens
eerbiedigen en aanbidden.

Zien

Buiten mij

Daarom volg ik
de richting van
mijn ogen die
naar buiten kijken.

Ik ga mee in
de gerichtheid
van mijn hele lichaam
dat uitstaat naar buiten.

Deel van het grote geheel
ben ik, schouwer
van de eindeloosheid
om mij heen.

Wie in zichzelf
blijft graven,
maakt van zichzelf
een graf.

Wie zijn aandacht
verlegt van buiten
naar binnen,
naar het eigen ik

maakt van beginpunt
eindpunt en eindigt
vroeg of laat
in het niets.

Daarom zoek ik de
schoonheid buiten mij,
in een ander
in een geliefde.

Ik keer telkens even
in mij zelf terug,
om te weten dat ik het ben
die ziet en ervaart.

God, die ook in mij
leeft en bestaat, zoek ik
vooral in de mateloze
schoonheid om mij heen.

O God

Als ik roep
'O God'
gaat het niet goed.

Dan klaag ik
en vraag ik
en ben ik stil

mismoedig
moedeloos
moe - of

zie ik op tegen
de dag van
morgen.

Dan vlucht ik
weg in U of
in mezelf

niet uit angst
niet uit verdriet
niet uit pijn

maar uit leegte
toekomstvrees
ouderworden.

Dan roep ik:
til mij uit mezelf
naar U toe.

Dan zeg ik
'O God'
en het is goed.

O Bonitas

Het is al goed
wat ik vandaag ontmoet.

Gezichten zijn als harten
vol warmte en licht.

Neuzen krullen
mondhoeken welven.

Mensen zomaar lachen
mij uit of toe.

Het is al goedheid
onderweg vandaag.

De hemel spreidt zich
vriendelijk over mij.

Lieve hemelgeesten
stralen mij toe.

Ik voel God en zeg:
O goedheid!

'Onze Vader die in de hemelen zijt'

God van het heelal
God van de hoge hemelen
God van de lage landen
God van overal

In de avond van deze dag
in de avond van mijn leven
wil ik biddend
voor uw aanschijn treden
wil ik zingend
voor U staan

God van verre
God zo nabij
God die ik aanbid
God die ik bezing

Schouwen

Ik kwam in zijn tuin
en zag een schaal rijkbloeiende
violetkleurige geraniums.
Het is hier nog rommelig, zei hij,
maar dat had ik niet gezien.

Wat een schitterende blauwe
Hybiscusboom staat daar, zei ik.
Hij is veel te breed, zei zij,
maar ik zag zoveel schoonheid
dat ik geen ontbreken zag.

Ik werd me bewust van
de allergrootste levensles:
kijk (eerst, vooral, steeds)
naar het positieve, dan zie je
de negativiteit niet eens.

Ik voel me gezegend met ogen
die naar licht uitzien,
een geest die schoonheid ontwaart
in mensen en in alwat leeft,
een licht ontvlambaar hart.

Ik bid, dat mijn oog mag vallen
op het heilig vreugdevolle,
dat oplicht in het doen van wie
rond mij zijn - en in mijzelf:
als de extase van de liefde van God.

Monniksoog

De hele natuur kijkt God aan:
God in den hoge, niet wetend dat
God in den lage hen bezielt.

Toch verschijnt de natuur in gestalten
die aanbidding, liefde, extase en
goddelijkheid tot uiting brengen.

Bomen, bloemen allen reichten zich
naar het licht, de ruimte, de hemel
en heffen zich naar warmte en zon.

In onze tuin staat een Leyland,
als twijg in de auto van vakantie
meegebracht: een monniksoog.

Nu drieëndertig jaar later een reus
wijd en breed, gebiedbepalend, groen,
oersterk en stormbestendig.

Zijn kruin is een groep monniken,
die zichzelf en elkaar ten hemel
heffen, aanbiddend God alleen.

De heiligen van God

Misschien zijn de heiligen van de mensen wel anderen dan de heiligen van God, de eenvoudigen die geen wonderen deden maar die zelf grote wonderen waren: de kleine heiligen die klein geacht werden doordat zij niet groot wilden zijn. En ja, wie zich vernedert zal vernederd worden.

Thérèse Martin zal het kleine Treesje blijven, Bernadette Soubirous Bernadetje van de grot, Petrus Donders zal altijd Peerke Donders zijn. Zij leken geen krachtfiguren te zijn, zij werden niet gezien als kerkleraren en grote sprekers. Zelfs waren zij voor het oog van de mensen geen vereerde abt of abdis: zij werden kinderen van God genoemd want zij waren vrede-engelen.

Thérèse wilde missionaris worden, maar evenals Bernadette werd zij onzichtbaar als Carmelites. En Petrus werd een vrijheidstrijder tegen alle slavernij. Zij zijn de stille hartsgelieven van God, de meest nabij in hun totale vriendschap met Jezus. In hun gebrokenheid en lijden waren zij als hij, zij baden met hem op de berg alleen. Zij waren de grote monniken en monialen van alle tijden.

